Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 27 WARSZAWA, DNIA 3 LIPCA 1937 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWAŃ

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy wychodzi co sobota.

KONWERSJA POŻYCZEK DOLAROWYCH

I WPROWADZENIE ŚWIADECTW TYMCZASOWYCH NA 4 I PÓŁ PROC. WEWNĘTRZNĄ POŻYCZKĘ PAŃSTWOWĄ 1937 R., DO OBROTÓW I NOTOWAŃ GIEŁDOWYCH

Rozpoczęta w dniu 1 czerwca b. r. konwersja pożyczek wypuszczonych zagranicą w walutach obcych na 4 i pół proc. Wewnętrzną Pożyczkę Państwową 1937 r. dała w ciągu pierwszych trzech tygodni bardzo duże wyniki, gdyż w tym czasie skonwertowano przeszło 25 proc. znajdujących się w obiegu na rynku polskim obligacyj pożyczek dolarowych, przy czym tempo dalszej konwersji stale wzrasta.

Nowa 4 i pół proc. Wewnętrzna Pożyczka Państwowa 1937 r. przeznaczona jest wyłącznie na wymianę papierów emitowanych za granicą w walutach obcych. Kupony od tej pożyczki płatne są trzy razy do roku, w dniu 1 lutego, 1 czerwca i 1 października. Pierwszy kupon płatny będzie w dniu 1 października 1937 r.

Obligacje 4 i pół proc. Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. są papierem pupilarnym, a ich kurs kaucyjny i wadialny wynosi 70 za 100. Obligacje będą przyjmowane w ich nominalnej wartości przez wszystkie urzędy skarbowe na terenie Rzeczypospolitej na poczet spłaty zaległych podatków w ramach rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1937 r.

Do wymiany na 4 i pół proc. Wewnętrzną Pożyczkę Państwową 1937 r. przyjmowane są obligacje następujących pożyczek dolarowych.

1) 6 proc. pożyczki dolarowej z 1920 r.,

2) 8 proc. pożyczki dolarowej z 1925 r., t. zw. Dillonowskiej,

3) 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej z 1927 r.

4) 7 proc. pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego z 1928 r.

5) 7 proc. pożyczki dolarowej m. st. Warszawy z 1928 r.

Do czasu wydania właściwych obligacyj nowej pożyczki z tytułu konwersji wydawane są świadectwa tymczasowe, które przed dniem 1 października 1937 r., t. j. przed datą płatności pierwszego kuponu nowej pożyczki będą wymienione na obligacje stałe.

Konwersje pożyczek wymienionych w pkt. 1—3 przeprowadza Bank Polski i jego oddziały. Konwersje 7 proc. pożyczki dolarowej Województwa Śląskiego z 1928 r. — Bank Rolny i jego oddziały, zaś konwersję 7 proc. pożyczki dolarowej m. st. Warszawy—Bank Handlowy w Warszawie i jego oddziały.

Przy przerachowaniu kapitału obligacyj dolarowych na obligacje 4 i pół proc. Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. uwzględniana jest t. zw. premia wykupu, która wynosi dla 8 proc. pożyczki Dillonowskiej — 5 proc. nominału, dla 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej — 3 proc. nominału i 7 proc. pożyczki dolarowej śląskiej i Warszawy — 2 proc. nominału, 6 proc. pożyczka dolarowa 1920 r. nie posiada premii wykupu. Kurs przerachowania ustalony został jak następuje:

za 1 dol. 6 proc. poż. dolarowej z 1920 r. — 6 zł.,

za 1 dol. 8 proc. poż. Dillon, 7 proc. Śląska i 7 proc. Warszawy — 5.30 zł.

za 1 dol. 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej — 7.20 zł.

Za obligacje pożyczek dolarowych, składane do konwersji w okresie od dnia 1 czerwca 1937 r. do dnia 30 września 1937 r. włącznie i posiadające wszystkie kupony łącznie z kuponem bieżącym w dniu 1 czerwca 1937 r., wydawane są obligacje 4 i pół proc. Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r. z wszystkimi kuponami, poczynając od kuponu pierwszego, płatnego w dniu 1 października 1937 r.

Rozrachunek z tytułu ostatniego kuponu bieżącego od obligacyj pożyczek dolarowych składanych do konwersji następuje w dniu ich złożenia w ten sposób, że wartość tego kuponu jest wypłacana w gotówce w wysokości 35 proc. jego wartości nominalnej, każdy więc konwertujący otrzymuje przez pewien okres czasu (od pół do 6 miesięcy, w zależności od pożyczki) dwukrotne oprocentowanie. Wypłaca się bowiem konwertującemu gotówką 35 proc. nom. wart. kuponu od pożyczki dolarowej za pewien czas, w którym biegną już odsetki 4 i pół proc. Wewnętrznej Pożyczki Państwowej.

Szczegółowe informacje w sprawie rozrachunku z tytułu kuponów od obligacyj pożyczek dolarowych składanych w terminach późniejszych lub składanych bez kuponu bieżącego w dniu 1 czerwca 1937 r. mogą być uzyskane we wszystkich placówkach wymiany, przy czym placówki te wydają na życzenie klientów obszerne druki, zawierające wszystkie szczegóły dotyczące konwersji.

W związku z dotychczasowymi wynikami konwersji i pojawieniem się w obrotach prywatnych świadectw tymczasowych na nową pożyczkę — Ministerstwo Skarbu zarządziło wprowadzenie świadectw tymczasowych nowej pożyczki do obrotów i notowań giełdowych, zarządzając równocześnie skreślenie z notowań urzędowych objętych konwersją pożyczek dolarowych, dopuszczonych do obrotów oficjalnych, a mianowicie: 7 proc. pożyczki stabilizacyjnej i 6 proc pożyczki dolarowej.

Ministerstwo Skarbu przypomina równocześnie, że w dniu 15 lipca 1937 r. upływa ostateczny termin składania do konwersji na 4 proc. Pożyczkę Konsolidacyjną, 6 proc. Pożyczki Narodowej, 3 proc. Premiowej Pożyczki Budowlanej i 4 proc. Premiowej Pożyczki Inwestycyjnej.

ROLA EKSPORTU

Ujemność naszego handlu zagranicznego w ostatnich miesiącach i spadek wartości tego handlu pobudziły nasz Rząd do zwrócenia szczególnie bacznej uwagi na tę stronę życia gospodarczego. Komisja międzyministerialna zwiedziła ośrodki przemysłowe, zebrała materiał informacyjny i dostarczyła potrzebnych elementów do zwołania Wielkiej Konferencji Eksportowej, która odbyła się w dn. 22 i 23 czerwca z udziałem przedstawicieli kół rządowych i prywatno-gospodarczych pod przewodnictwem min. przem. i handlu Romana.

Konferencja ta miała na celu przedstawić potrzeby i trudności eksportu polskiego i pod tym względem dała obraz różnostronny i wielobarwny. Liczne przemówienia dostarczyły bardzo wiele ciekawego materiału, który jednak nie został ujęty w jakieś wnioski usystematyzowane. Nie było zresztą na to czasu; poza tym Konferencja miała raczej charakter informacyjny.

Jeżeli eksport polski nie rozwija się tak, jak by to było pożądane, winę ponoszą tu prze-

(dalszy ciąg na str. 2-ej)

(dalszy ciąg)

de wszystkim tendencje samowystarczalności, „uniezależniania się od zagranicy", rozpowszechniające się we wszystkich krajach. Ten punkt na Konferencji słabo uwydatniono.

Tendencje te płyną z dwóch źródeł. Pierwsze — to dążenie do stworzenia u siebie w kraju różnorodnych gałęzi produkcji, zwiększenie obrotów i zatrudnienia, podniesienie rozmiarów i jakości pracy, ilości i różnorodności produkowanych dóbr, pomnożenie spożycia, gromadzenie bogactw rzeczowych, pieniężnych i kulturalnych. Drugie źródło to — chęć oszczędzenia sobie dewiz czy złota.

Ale w tej tendencji do „uniezależnienia się od zagranicy" kryje się z kolei źródło ogromnych trudności, na które napotyka eksport danego kraju. Polegają one nie tylko na istnieniu barier celnych, zakazów, ograniczeń i kontyngentów stanowiących przeszkody w handlu międzynarodowym, na które się skarżą wszyscy. Polegają one także — na zwężeniu podstawy służącej do wymiany towarowej. Kraj bowiem, który dąży do ograniczenia swego przywozu, z konieczności hamuje swój wywóz. Odmawiając przyjmowania obcych towarów, staje się dla innych krajów rynkiem „nieinteresującym"; chcąc wywozić, nie może nic w zamian ofiarować. Jeżeli prawdą jest, że aby móc importować, potrzeba móc eksportować, to nie mniej jest prawdą, że kto chce sprzedawać, musi kupować.

Kiedy prezes Klarner na Konferencji nawoływał do zawierania traktatów z krajami zamorskimi, np. południowo-amerykańskimi, na wzór Anglii, która uzyskuje wyłączność niektórych dostaw, to jak gdyby zapomina, że Anglia za tę wyłączność ofiarowuje olbrzymią pojemność swego rynku. Nie traktat zapewnił Anglii ową wyłączność dostaw, lecz zakupy Anglii, duży jej import z tych krajów.

Wynika z powyższego, że najlepszym bodaj środkiem do wzmożenie eksportu, jest jak największe i najróżnorodniejsze zwiększanie własnej produkcji. Ono bowiem najskuteczniej zwiększa potrzeby krajowe i zwiększa potrzebę importu. To jest jedyna właściwa droga do zwiększenia eksportu.

Inną ważną trudnością w handlu zagranicznym, na którą wskazywano na Konferencji, to niezbyt silna konkurencyjność produktów polskich. Użalania się na nią rozlegały się ze wszystkich stron, nie wyłączając przemówień przedstawicieli urzędowych. Przyczyny jednak tego stanu rzeczy były charakteryzowane rozmaicie, a nawet rozbieżnie.

Prawda, prawie wszyscy mówcy uskarżali się na drożyznę kredytu. Dyrektor Turski posunął się nawet tak daleko, że wyobraził sobie, jakoby w Niemczech cena kredytu handlowego wynosiła 3 od sta, a w Stanach Zj. i W. Brytanii $^1/_2$ od sta! Ale główny bodaj nacisk przedstawiciele kół gospodarczych kładli na drożyznę taryfy przewozowej, na usprawnienie organizacji dowozu kolejowego, na uproszczenie formalności, na brak ubezpieczenia kredytów eksportowych, na brak kredytów pod zastaw dokumentów wywozowych i t. d.

Jeżeli braki organizacyjne, które wytykano, mogłyby być przy pewnym wysiłku usunięte, to sprawa taryf wiąże się już z zagadnieniem budżetowym i nie tak łatwo może być rozwiązana. W tej dziedzinie nie trudno wysuwać postulaty, lecz ciężko żądania takie zaspokoić.

Jako skuteczny środek do pobudzania eksportu wysuwano z kilku stron — wydatne jego subsydiowanie. Z wielkim naciskiem zwłaszcza mówił o tym prezes Klarner twierdząc, że dotacje na rzecz eksportu powiny być znacznie powiększone. Bez porównania jednak ostrożniej wyraził się w tej kwestii min. Roman, gdy dowodził, że wzmagać należy w zasadzie tylko eksport opłacalny, niepremiowany, i że w każdym razie premia nie powinna przekraczać racjonalnie skalkulowanej granicy.

Niewątpliwie, dumping zagraniczny wymaga w walce konkurencyjnej w wyjątkowych razach w stosunku do pewnych określonych produktów premiowania wywozu. Ale postulat wydatnego zwiększenia dotacyj na rzecz eksportu jako zasady jest sprawą wysoce niebezpieczną. Dotacje takie obciążają całe społeczeństwo, gdyż obciążają budżet. Pociągają one za sobą siłą rzeczy podrożenie kosztów, a więc wpływają na podniesienie cen wewnętrzno-krajowych. Innymi słowy, zmniejszają one konkurencyjność towarów krajowych. Wytwarza się błędne koło: premie są potrzebne dla zwiększenia konkurencyjności eksportowanych towarów, ale jednocześnie konkurencyjność tę zmniejszają i wytwarzają konieczność tym intensywniejszego premiowania.

E. R. T.

Równowaga budżetowa i deprecjacja waluty we Francji

Gwałtowny kryzys finansowy we Francji doprowadził do dymisji gabinetu Bluma. Nowy rząd, na którego czele stanął premier *Chautemps*, usiłuje energicznie ratować sytuację. Główna rola w wykonaniu tego nad wyraz ciężkiego zadania przypada w udziale min. fin. *Bonnet'owi.*

Rząd wystąpił do parlamentu z żądaniem szerokich pełnomocnictw, które w dn. 29 czerwca uchwaliła Izba Deputowanych, w dn. 30 czerwca zaś Senat.

W komisji finansowej Izby min. Bonnet w następujący sposób uzasadniał konieczność szybkiego działania:

Rząd zabiega o pełnomocnictwa na okres do 31 sierpnia b. r., aby odpowiednio szybko i sprawnie przeprowadzić niezbędne posunięcia finansowe. Minister Bonnet wskazał że: 1) deficyt budżetu zwyczajnego wyniesie od 6 do 10 miliardów fr., 2) deficyt budżetu nadzwyczajnego sięgnie 8,5 mild franków, 3) do końca roku skarb musi się liczyć z szeregiem poważnych płaności. W okresie 1—22 czerwca odpłynęło złota za 5.200 mil. fr., od 23 do 28 czerwca zaś — za 2.500 mil. fr. Kolosalne raporty w terminowych notowaniach funta we frankach dowodzą zaniepokojenia, uzasadnionego faktem. że fundusz walutowy już wyczerpał swój zapas dewiz.

Rozporządzalna gotówka w kasie państwowej wynosiła w dniu przybycia ministra Bonnet minimalną kwotę 20 miln. franków. .

Środki zaradcze proponowane przez ministra, mają być następujące: 1) podwyższenie o 15 miliardów fr. górnej granicy zaliczek, udzielanych państwu przez Bank Francji, 2) redukcja deficytu przez powiększenie wpływów z podatków i opłat, 3) **zniesienie dolnego parytetu, ustalonego przez zeszłoroczną ustawę monetarną** (innymi słowy chodzi tu o dopuszczenie dalszego spadku franka francuskiego, który na podstawie wspomnianej ustawy mógł się wahać tylko w określonych granicach). Min. Bonnet oświadczył, że sekretarz skarbu Morgenthau oraz premier Chamberlain mają złożyć w tej sprawie deklarację.

W dalszym ciągu minister oświadczył, że stanowczo sprzeciwi się wszelkim nowym wydatkom i będzie walczył z nadużyciami. Reforma podatkowa (w kierunku podwyżki) obejmie podatki bezpośrednie i pośrednie. Wzmocnione zostaną również zarządzenia przeciw nadużyciom podatkowym.

Minister oświadczył, że jest absolutnie przeciwny przymusowej konwersji rent.

*

* *

Nowe pełnomocnictwa finansowe upoważniają rząd do podejmowania w okresie do dn. 31 sierpnia 1937 r. drogą dekretów wszelkich zarządzeń, potrzebnych do odbudowy kredytu państwa, walki ze spekulacją, odbudowy gospodarczej, kontroli cen, równowagi budżetu i skarbu, wreszcie — do obrony zapasu złota Banku Francji bez uciekania się do kontroli dewiz.

Podwyżka podatków obejmować ma zarówno podatki bezpośrednie, jak i pośrednie i konsumcyjne, oraz podwyżkę wszelkich opłat skarbowych, taryf kolejowych i t. p. Jednocześnie minister Bonnet przeforsował daleko idącą redukcję wydatków budżetowych.

*

* *

Bezpośrednio po zakończeniu obrad senatu rząd zebrał się w pałacu Elizejskim pod przewodnictwem prezydenta Republiki i uchwalił **pierwszy dekret** z cyklu zapowiedzianych przez min. Bonnet. Dekret zastępuje dwa artykuły ustawy monetarnej z dn. 1 października 1936 r. nowymi tekstami. Art. 2 tej ustawy określał parytet złoty franka w granicach 43 do 49 miligramów złota. Obecnie został on zastąpiony nowym postanowieniem, które głosi, że **zawartość złota i warunki wymiany banknotów na złoto będą określone w przyszłości specjalnym dekretem.** Art. 3 zmieniony zostaje w ten sposób, iż do czasu ogłoszenia powyższego dekretu istnieć będzie fundusz stabilizacyjny mający służyć do regulacji stosunków między frankiem a dewizami zagranicznymi. Nowa redakcja tego paragrafu różni się od dawnej tym, że ustawa monetarna z 1936 r. wyraźnie określała wysokość funduszu wyrównawczego na 10 miliardów fr., podczas gdy obecna ustawa wysokości funduszu nie określa. Drugi ustęp art. 3 wprowadza do dekretu postanowienie, zatwierdzające nową umowę między ministrem finansów a gubernatorem Banku Francji, podwyższającą kredyty bezprocentowe udzielane przez Bank rządowi o 15 mld. fr. Trzeci punkt art. 3 utrzymuje w mocy postanowienia ogłoszone w poniedziałek, a zawieszające płatność zobowiązań zagranicznych, określonych w złocie i w walutach zagranicznych.

*

* *

W dniu otwarcie giełdy paryskiej, t. j. 1 b. m. deprecjacja franka francuskiego wyraziła się w sposób następujący: za funta szterlingów — 129 franków (wobec ostatniego kursu 110), za dolara — 26 franków (wobec ostatniego kursu $22^1/_2$).

Na giełdzie warszawskiej notowano w dniu 2 b. m. dewizę Paryż 20.30 (wobec ostatniego kursu 23.61).

Zniżka oprocentowania wkładów w bankach

Wskutek akcji Ministerstwa Skarbu, zapowiedzianej w dniu 30 czerwca r. b. w odczycie radiowym przez zastępcę dyrektora departamentu J. Rakowskiego, nastąpiły zmiany w oprocentowaniu wkładów w naszych instytucjach finansowych.

Na razie **P. K. O.** i **Komunalna Kasa Oszczędności m. st. Warszawy** stawek procentowych od wkładów dotąd **nie zmieniły**.

Jak słychać, ma to nastąpić w ciągu bieżącego miesiąca.

Natomiast **Bank Gospodarstwa Krajowego** ogłosił (Monitor Polski Nr. 146), że od 1 sierpnia r. b. stosować będzie przy wkładach następujące oprocentowanie w stosunku rocznym:

Wkłady w złotych:

1) **Płatne à vista:** a) rachunki kasowe (żyrowe) banków miejscowych 1%;

b) rachunki czekowe, bieżące i inne salda kredytowe $2^{1}/_{2}\%$;

2) **Terminowe:** a) jednomiesięczne 3%;

b) trzymiesięczne $3^{1}/_{2}\%$;

c) sześciomiesięczne $4^{1}/_{2}\%$.

3) **Wkłady na książeczki oszczędnościowe** $3^{1}/_{2}\%$.

Również **Państwowy Bank Rolny**, począwszy od dnia 1 sierpnia r. b. (Monit. Polski Nr. 146) wkłady na książeczki oszczędnościowe obliczać będzie według stopy **$3^{1}/_{2}\%$** w stosunku rocznym.

Następnie banki, należące do Związku Banków w Polsce, zawiadamiają swą klientelę, że od dnia 1 lipca r. b. liczyć będą od **książeczek wkładkowych płatnych à vista 4% w stosunku rocznym.**

Od książeczek wydanych przed dniem 1 lipca r. b. liczyć się będzie **4%** w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 sierpnia r. b.

Oprocentowanie rachunków bieżących, płatnych na każde żądanie, zmniejszono: na rachunku prowizyjnym z 4% do $3^{1}/_{2}\%$ i na rachunku bezprowizyjnym z $3\frac{3}{4}\%$ na $3\frac{1}{4}\%$.

Poza tym od wkładów z wymówieniem 1-miesięcznym zmniejszono oprocentowanie z $3\frac{1}{4}$ do **3%**, 3-miesięczn. z 4 do **$3^{1}/_{2}\%$**, 6-miesęczn. z 5 do $4^{1}/_{2}\%$ na rachunkach czekowych z $2\frac{3}{4}$ do **$2^{1}/_{2}\%$**.

Bilans Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta St. Warszawy, Traugutta 5

na dzień 31 grudnia 1936 r.

STAN CZYNNY

		Zł. gr.
Kasa i sumy do dyspozycji		22.924.458,68
Papiery wartościowe własne (w tym bilety skarbowe)		24.423.679,11
Weksle zdyskontowane		2.464.027,20
Skrypty dłużne gwarant. przez Ministerstwa		13.013.991,55
Pożyczki w rach. bieżąc. (r-ki otwart. kred.)		10.425.005,09
„ terminowe na zast. pap. wartośc.		5.621.224,—
„ terminowe na zastaw towarów		1.611,—
„ rzemieślnik. i drobn. wytwórców		362.843,80
„ udzielone Związkom Komunalnym i ich przedsiębiorstwom		10.320.537,—
Komunalne Kasy Oszczędności		41.609,07
Pożyczki wekslowe zabezpiecz. hipotekami	18.668.475,14	
Pożyczki hipoteczne (czysty wpis)	9.788.474,58	28.456.949,72
Weksle protestowane		180.056,54
Nieruchomości		4.606.840,61
Ruchomości		94.943,38
Procenty zaległe		222.931,99
Różne		721.972,40
		123.882.681,14
Dokumenty do inkasa		338.030,56
Różni za udzielone gwarancje		101.281,60
		124.321.993,30

STAN BIERNY

		Zł. gr.
Kapitały Kasy		3.054.559,13
Fundusz wyrównawczy wartości papier. wartościowych własnych		252.892,91
Amortyzacja nieruchomości		71.470,—
Rezerwa na możliwe straty		489.842,56
Wkłady oszczędn. zwykłe	55.337.551,53	
„ „ terminowe	29.708.901,96	
„ „ w ob. walucie	219.070,53	85.265.524,02
Rachunki bieżące		31.887.720,30
Rachunek bieżący w Banku Polskim na zastaw papierów wartościowych własnych		11.570,—
Komunalne Kasy Oszczędności		9.610,—
Różne		766.951,37
Zobowiązania hipoteczne		1.193.048,03
Procenty i prowizje 1937 r.		464.520,92
Czysty zysk		414.971,90
		123.882.681,14
Różni za inkaso		338.030,56
Zobowiązania z tyt. udzielon. gwarancyj		101.281,60
		124.321.993,30

Rachunek Strat i Zysków Komunalnej Kasy Oszczędności M. St. Warszawy za rok 1936.

WINIEN

		Zł. gr.
Procenty wypłacone lub doliczone		4.885.387,36
Prowizje wypłacone		6.991,97
Koszty administrac. — wydatki osobowe	1.108.902,31	
Koszty administrac. — wydatki rzeczowe	542.274,39	1.651.176,70
Amortyzacja nieruchomości	20.393,—	
Amortyzacja ruchomości	20.025,—	40.418,—
Odpisy		248.684,10
Różne		72.058,10
Czysty zysk za 1936 rok		414.971,90
		7.319.688,13

MA

	Zł. gr.
Procenty otrzymane	6.719.777,84
Prowizje pobrane	177.564,33
Różnice kursowe na papier. wartościowych	48.881,33
Dochód z nieruchomości	221.684,31
Różne dochody	151.780,32
	7.319.688,13

Centrala: Traugutta Nr. 5 (dom własny)

ODDZIAŁY: I Bielańska Nr. 8 (dom własny).
II Praga, Targowa Nr. 65.
III Bagatela Nr. 14.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ „POLONIA" S.A.

W dniu 30 czerwca r. b. odbyło się Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Towarzystwa Ubezpieczeń „Polonia", Spółka Akcyjna.

Towarzystwo wykazuje zwiększoną produkcję w r. 1936 w porównaniu z r. 1935 i zmniejszenie kosztów administracyjnych za r. 1935 i 1936 o sumę zł. 393.231,77.

Z racji przyszłych projektowanych koncepcji, Towarzystwo odpisało na rezerwę na wątpliwe należności sumę złotych 209.028,15, przez co wykazało stratę zł. 299.807,74, którą Walne Zgromadzenie uchwaliło przenieść na rachunek roku przyszłego. Na wykazanie tej straty wpłynęły również ujemnie wyniki z operacji przeważnie w dziale ubezpieczeń transportów, który dał straty w wysokości zł. 125.234,48 oraz straty w dziale gradowym na sumę zł. 48.574,04.

W wyniku głosowania do Rady Nadzorczej weszli: pp.: Dr. A. Ara, K. Broniewski, S. Brun, J. Czarnowski, W. de Fischel, St. Fuchs, Z. Leszczyński, St. Meyer, E. Morpurgo, L. Nowakowski, K. Olszowski, L. Pannenko, J. Pfeiffer, M. Sulfina, St. Suryn, St. Taczanowski i A. Zaleski.

Do Zarządu: pp.: Antoni Gintowt, Stefan Gielg i Wiktor Wiener.

Kursy tranzakcyjne w czerwcu 1937 roku, notowane na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie

Pierwsza cyfra oznacza kurs najniższy, druga najwyższy.

Dewizy.

Amsterdam	290.25	—290.95
Berlin	—	— —
Bruksela	88.90	— 89.45
Gdańsk	100.—	— —
Helsingfors	11.54	— 11.55
Kopenhaga	116.05	—116.80
Londyn	25.99	— 26.16
Mediolan	27.85	— 27.88
Nowy Jork zwykły	5.28	— $5.28\frac{3}{4}$
Nowy Jork telegraficzny	$5.28\frac{3}{8}$	— 5.29
Oslo	131.—	—131.40
Paryż	23.50	— 23.61
Praga	18.39	— 18.42
Sztokholm	134.05	—134.90
Zurych	120.50	—121.25

Papiery państwowe.

3%	Prem. Poż. Inwestycyjna I-em.	63.25	— 64.—
3%	Prem. Poż. Inwestycyjna I-m. (ser.)	82.75	— 83.—
3%	Prem. Poż. Inwestycyjna II-em.	64.—	— 64.88
3%	Prem. Poż. Inwestycyjna II-em. (ser.)	83.75	— 85.—
4%	Prem. Poż. Dolarowa (Dolarówka)	36.75	— 39.50
4%	Poż. Konsolidacyjna	52.25	— 53.75
4%	Poż. Konsolidacyjna od. drobne	51.25	— 52.25
5%	Poż. Konwersyjna	56.50	— 59.50
5%	Konwersyjna Pożyczka Kolejowa	53.—	— —
6%	Poż. Dolarowa	53.—	— 55.88 *)
7%	Poż. Stabilizacyjna (po dol. 1000)	370.—*)	— —
7%	L. Z. Państw. Banku Rolnego	83.25	— —
8%	L. Z. Państw. Banku Rolnego	94.—	— —
5½%	L. Z. i Oblig. Komun. B. G. K.	81.—	— —
7%	L. Z. i Oblig. Komun. B. G. K.	83.25	— —
8%	L. Z. i Oblig. B. G. K.	94.—	— —
8%	Oblig. Budowl. B. G. K.	93.—	— —

Prywatne papiery lokacyjne:

7%	L. Z. funtowe Tow. Kred. Przem. Pol.	62.—	— —
8%	L. Z. funtowe Tow. Kred. Przem. Pol.	65.50	— 70.—
4%	L. Z. Ziemskie — VI S.	44.50	— —
4½%	L. Z. Ziemskie V S.	52.—	— 54.25
4%	L. Z. Poznańskiego Ziemstwa Kred.	—	— —
4½%	L. Z. Poznańsk. Ziemstwa Kred. ser. L	49.50	— 50.—
4½%	L. Z. Poznańsk. Ziemstwa Kred. ser. K	50.63	— 51.—
4½%	L. Z. m. Warszawy	56.—	— 56.25
5%	L. Z. m. Warszawy	59.25	— 60.50
5%	L. Z. m. Warszawy z 1933 r.	56.63	— 58.75
5%	L. Z. m. Warszawy z 1933 r. (drob.)	57.75	— 58.50
5%	L. Z. m. Częstochowy	52.—	— —
5%	L. Z. m. Częstochowy z 1933 r.	51.—	— 51.75
5%	L. Z. m. Kalisza z 1933 r.	47.25	— —
5%	L. Z. m. Kielc z 1933 r.	—	— —
5%	L. Z. m. Lublina	46.75	— —
5%	L. Z. m. Lublina z 1933 r.	—	— —
4½%	L. Z. m. Łodzi	—	— —
5%	L. Z. m. Łodzi	54.50	— —
5%	L. Z. m. Łodzi z 1933 r.	52.—	— 52.50
5%	L. Z. m. Piotrkowa z 1933 r.	48.25	— —
5%	L. Z. m. Radomia z 1933 r.	—	— —
5%	L. Z. m. Siedlec z 1933 r.	31.—	— 32.—
4½%	Oblig. m. st. Warszawy V poż.	48.50	— —
6%	Obligacje m. st. Warszawy VI poż.	58.—	— 59.50
6%	Oblig. m. st. Warszawy VIII i IX poż.	54.50	— 56.—
5½%	Obligacje m. st. Warszawy VII poż.	52.50	— —
5%	Obligacje Pol. Banku Komunal. II-em.	—	— —
5%	Oblig. Pol. Banku Kom. III — IV em.	—	— —

Akcje.

Bank Handlowy	45.—	— —
Bank Polski	99.—	—101.50
Powszechny Bank Kred.	—	— —
Puls	—	— —
Siła i Światło	—	— —
Częstocice	—	— —
Choceń	—	— —
Warsz. Tow. Fabr. Cukru	28.—	— 29.25
Nieledew	—	— —
Warsz. Tow. Kop. Węgla	18.50	— 20.—
Granat	—	— —
Lilpop po 100 zł.	46.—	—
„ po 25 zł.*)	11.75	— 12.50
Modrzejów	7.15	— 7.25
Norblin	55.—	— 59.—
Ostrowiec	21.75	— 23.75
Starachowice	27.75	— 28.50
Haberbusch	—	— —
Wysoka	32.25	— —
Kluczewska Fabr.	—	— —

*) do dn. 24.VI. r. b.

Kursy orientacyjne z dnia 30 czerwca 1937 r, notowane na Giełdzie Pieniężnej w Warszawie

(Kurs pierwszy oznacza „sprzedaż", drugi „kupno".

Dewizy.

Berlin	212.51	—211.67
Budapeszt	—	— —
Bukareszt	—	— —
Gdańsk	—	— —
Helsingfors	11.57	— 11.51
Mediolan	27.98	— 27.78
Montreal	$5.28\frac{3}{4}$	— $5.26\frac{1}{4}$
Nowy Jork	$5.29\frac{7}{8}$	— $5.27\frac{3}{8}$
Oslo	—	— —
Sofia	—	— —
Tallin	—	— —
Tel - Aviv	26.09	— 25.95
Wiedeń	99.20	— 98.80

Banknoty:

Belgi belgijskie	89.23	— 88.80
Dinary jugosłow..	—	— —
Dolary Stan. Zjedn.	5.29	— $5.26\frac{1}{2}$
Dolary kanadyjskie	5 28	— $5.25\frac{1}{2}$
Floreny holenderskie	290.97	—289.25
Franki francuskie	—	— —
Franki szwajcarskie	121.10	—120.30
Funty angielskie	26.14	— 25.98
Funty palestyńskie	26.09	— 25.85
Guldeny gdańskie	100.20	— 99.80
Korony czechosłow.	18 20	— 17.40
Korony duńskie	116.69	—115.85
Korony estońskie	—	— —
Korony norweskie	131.38	—130.40
Korony szwedzkie	134.83	—133.85
Leje rumuńskie	—	— —
Lewy bułgarskie	—	— —
Liry włoskie	23.30	— 22.70
Łaty łotewskie	—	— —
Marki fińskie	11.57	— 11.30
Marki niemieckie	132.—	—130.—
Pengö węgierskie	—	— —
Szylingi austriackie	99.20	— 98.50

Pożyczki państwowe:

3%	Prem. Poż. Inwestyc. I em. (ser.)	—	— —
3%	Prem. Poż. Inwestyc. II-em (ser.)	—	— —
5%	Konwers. Poż. Kolejowa	56.—	— 55.—

Listy zastawne towarzystw kredytowych.

7%	Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego	62.50	— 61.50
8%	Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego	65.50	— 64.50
4%	Ziemskie w Warszawie s. VI	45.25	— 44.75
6%	Ziemskie w Warszawie z 1929 r.	—	— —
8%	Ziem. w Warszawie gwarantowane dol.	—	— —
4%	Pozn. Ziem. Kredyt.	44.50	— 43.50
4½%	Pozn. Ziem. Kredyt. ser. „L"	—	— —
4½%	Pozn. Ziem. Kredyt. ser. „K"	—	— —
4½%	m. Warszawy	—	— —
5%	m. Warszawy	—	— —
5%	m. Częstochowy	52.—	— 51.75
5%	m. Częstochowy 1933 r.	51.75	— 51.50
5%	m. Kalisza	48.50	— 48.—
5%	m. Kalisza 1933 r.	47.50	— 47.25
5%	m. Kielc 1933 r.	47.50	— 47.25
5%	m. Lublina	48.—	— 47.50
5%	m. Lublina 1933 r.	47.25	— 46.75
4½%	m. Łodzi	51.—	— 50.—
5%	m. Łodzi	55.—	— 54.—
5%	m. Łodzi 1933 r.	—	— —
5%	m. Piotrkowa	49.—	— 48.50
5%	m. Piotrkowa 1933 r.	48.50	— 48.25
5%	m. Płocka	53.—	— 52.—
5%	m. Radomia	44.—	— 43.50
5%	m. Radomia 1933 r.	43.25	— 43.—
5%	m. Siedlec	32.—	— 31.50
5%	m. Siedlec 1933 r.	—	— —

Obligacje komunalne:

I 4½% Poż. Konwers. m. Warszawy	—	— —
II 4½% Poż. Konwers. m. Warszawy	75.—	— 70.—
III 4½% Poż. Konwers. m. Warszawy	75.—	— 70.—
V 4½% Poż. Konwers. m. Warszawy	49.—	— 48.—
VII 5½% Poż. Konwers. m. Warszawy	52.50	— 51.50
VI 6% Poż. Konwers. m. Warszawy	59.—	— 58.—
VIII i IX 6% Poż. Konwers. m. Warszawy	55.—	— 54.50
8% Poż. Szkolna z 1925 r. S. I. — IV	—	— —
5% Poż. Kowers. m. Łodzi 1934 r. ser. B.	47.—	— 45.—
6% Poż. Konwers. m. Łodzi 1934 r. ser. A.	51.50	— 50.50
5% oblig. konwers. Pol. Banku Komun. II e.	75.—	— 74.—
5% oblig. konwers. Pol. Banku Komun. III	84.—	— 83.—
5% oblig. konwers. Pol. Banku Komun. IV e.	84.—	— 83.—
5% oblig. Sp. Akc. Zakł. Ostrowieckich	—	— —

50-CIOLECIE ISTNIENIA PIERWSZEJ W POLSCE FABRYKI NARZĘDZI DO OBRÓBKI METALI

SP. AKC. JÓZEF DZIEWULSKI I S-KA W WARSZAWIE

W roku 1887 powstanie fabryki narzędzi do skrawania p. f. Józef Dziewulski, wzbudziło ogromne zainteresowanie.

Założyciel fabryki, ś. p. Józef Dziewulski, potrafił przezwyciężyć wszelkie przeszkody i dał to, czego nietylko w Warszawie, ale w całym kraju nie było — mianowicie fabrykę, która zaczęła wyrabiać gwintowniki, rozwiertarki i gwintownice, rozszerzając swą produkcję stopniowo i na inne działy.

Założenie w owych czasach takiej fabryki dawało nam możność nietylko uniezależnić się od zagranicy i przyzwyczajać przemysłowców i rzemieślników do produkcji własnej, ale ponadto dało możność kształcenia specjalistów - narzędziowców, którzy z czasem mogli zajmować w naszym przemyśle przodujące stanowiska.

Bardzo ciężki moment fabryka przeżyła w czasie wielkiej wojny, kiedy to zaborcy wywieźli do Rosji bardziej precyzyjne obrabiarki. Jednakże zakład nie przestał być czynny ani na chwilę. Ten moment doskonale nas może pouczyć, jak wielkie znaczenie dla przemysłu mają krajowe fabryki narzędzi. W razie odcięcia nas od zagranicy będą one zawsze zasilać przemysł krajowy, stwarzając mu możność całkowitej samowystarczalności.

Po wojnie, w r. 1924 fabrykę przekształcono na spółkę akcyjną p. f. „Fabryka Narzędzi do Obróbki Metali Józef Dziewulski i S-ka, S. A. w Warszawie". Na czele fabryki stoją członkowie zarządu: Aleksander Rąbalski — dział handlowy, Józef Chudoba — dział techniczny i inż. A. Płocki.

Przez cały czas swego pięćdziesięcioletniego istnienia fabryka wciąż produkowała: gwintowniki, rozwiertarki, gwintownice ślusarskie i gazowe, narzynki, oprawki do narzynek, pokrętki do gwintowników, obcinaki i cęgi do rur, to też dział ten opanowała zupełnie i wyroby jej dobrze są znane ze swej precyzyjności i doskonałości. Na wystawie WMEL w Warszawie w r. 1936 fabryka została nagrodzona Złotym Medalem. Pozatem firma cieszy się w całym polskim przemyśle i rzemiośle doskonałą opinją.

Obecnie Sp. akc. Józef Dziewulski i S-ka obchodzi 50-ciolecie swego istnienia, z tej więc racji w kościele Archikatedralnym św. Jana, w kaplicy Matki Boskiej, odbyło się uroczyste nabożeństwo oraz złożono na Fundusz Obrony Narodowej złotych 1.400, z których 1000 zł. od firmy i 400 zł. od pracowników.

Zasłużonej placówce polskiej życzymy, by nadal rozwijała się pomyślnie i w dalszym ciągu przodowała w produkcj narzędziowej.

TYDZIEŃ GIEŁDOWY

Podjęcie energiczne polityki w zakresie stopy pieniężnej dotychczas jeszcze nie wywarło wpływu na kształtowanie się kursów na giełdzie warszawskiej.

Należy się jednak spodziewać, że skutki tej akcji pomyślnie oddziałają na poziom kursowy.

W tygodniu minionym, aczkolwiek zbiegł się koniec zeszłego miesiąca z początkiem bieżącego nie dały się zauważyć żadne zmiany.

Jedynie frank francuski (o czym obszerniej na innym miejscu podajemy) — w przeciągu dwóch dni nie notowany w cedule urzędowej — obniżył się znacznie.

Na rynku dewizowym również i w tygodniu minionym tendencja czestym ulegała zmianom. W połowie tygodnia kursy większości dewiz załamały się, lecz pod koniec odzyskały swą stratę.

Dewizy: Amsterdam, Kopenhaga, Londyn i Sztokholm podniosły się w porównaniu z tygodniem ubiegłym. Dewizy: Bruksela, Nowy Jork, Zurych, no i Paryż straciły na kursie. Pozostałe dewizy, a więc Mediolan, Nowy Jork telegraficzny i Praga pozostawały na jednakowym poziomie w ciągu całego tygodnia.

Rynek pożyczek państwowych mniejsze budził zainteresowanie. 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. o drobnostkę się podniosła. Zanotowano raz jeden w ciągu tygodnia kurs sztuk seriowych tejże emisji, rzadko pojawiających się na rynku. 3% Prem. Poż. Inwestycyjna II em. obniżyła się nieco ostatniego dnia, co wydaje się niezrozumiałym wobec zbliżającego się terminu losowania (dn. 5 b. m.). Również sztuki seriowe II em. obniżyły się w porównaniu z tygodniem ubiegłym.

Dolarówka po odbytym w dniu 1 b. m. losowaniu straciła na kursie. 4% Konsolidacyjna w porównaniu z tygodniem poprzednim zyskały wyższe notowanie. Kurs 5% Poż. Konwersyjnej doznał poprawy. Przedmiotem tranzakcyj były również odcinki drobne po 100 i 10 zł., lecz kursu nie zanotowano. Nieznacznym wahaniom w ciągu tygodnia ulegały świadectwa 4½% Wewnętrz. Poż. Państwowej 1937 r. Kurs w porównaniu z tygodniem ubiegłym lekko się poprawił. Notowana w obrotach prywatnych 3% Renta Ziemska na początku tygodnia uzyskała znaczny przyrost kursowy. lecz pod koniec część zysków straciła. Notowane również w obrotach prywatnych, 7% Poż. Śląska i 7% m. st. Warszawy (Magistrat) podniosły się nieco.

Rynek prywatnych papierów lokacyjnych, zwłaszcza pod koniec tygodnia, był bardziej ożywiony, wskutek czego kursy się wzmocniły. 8% L. Z. Tow. Przemysłu Polskiego utrzymały dawniejsze notowanie. 4½% L. Z. Tow. Kredyt. Zemskiego w Warszawie w połowie tygodnia znacznie osłabły, jednego dnia nie były nawet wcale notowane, lecz pod koniec odzyskały stratę i notowane były powyżej kursu zeszłotygodniowego. Obracano również L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredytowego, dawno nienotowanymi. Kursy trzymały się na jednakowym poziomie. Dużym zainteresowaniem cieszyły się L. Z. Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie. Do tranzakcyj doszło rzadko notowanymi 4½%, jak również 5% starymi. Te ostatnie pod koniec tygodnia o drobnostkę się obniżyły. Znacznie poprawiły swój kurs 5% 1933 r., które obiegały w dużych ilościach. Również listy zastawne prowincjonalne miały chętnych odbiorców. Zanotowane kursy L. Z. m: Kalisza, Łodzi, Radomia oraz Siedlec, z których Łódzkie w końcu tygodnia były wyżej notowane.

Z obligacyj magistrackich zanotowano raz jeden kurs 6% VIII i IX poz., wyższy od zeszłotygodniowego.

Rynek akcyjny był w dalszym ciągu zaniedbany. Akcje Banku Polskiego obniżyły się w połowie tygodnia, pod koniec nieco się wzmocniły, lecz nie zdołały powrócić do poprzedniego poziomu. Zanotowano również kurs Banku Handlowego w Warszawie, który nie uległ zmianie. Większe zainteresowanie budziły akcje Warsz. Tow. Fabryk Cukru oraz Warsz. Tow. Kopalń Węgla, które notowane były wyżej kursu poprzedniego. Lilpopy pozostawały w ciągu całego tygodnia na jednakowym poziomie. Starachowicami dochodziło codzień do tranzakcyj po kursie niezmienionym.

RUCH KURSÓW.

Dewizy: Amsterdam 290.70— 290.25 — 290.90, Bruksela 89.35 — 89.05 — 89.20, Gdańsk 100, Helsinki 11.55, Kopenhaga 116.45 — 116.70, Londyn 26.08 — 26.07 — 26.14, Mediolan 27.88, Nowy Jork 5.28⅝ — 5.28½, Nowy Jork telegraficzny 5.28¾, Oslo 131.10 — 131.05. Paryż 23.61 (28.VI) 20.30 (2.VII), Praga 18.42, Sztokholm 134.50 — 134.80. Zurych 121.10 — 120.80 — 121.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 63.75— 64, II em. 64.75 — 64.50, Serie I em. 83; Serie II em. 84.50—84, 4% Prem. Poż. Dolarowa III em. 37.50 — 36.25, 4% Poż. Konsolidacyjna (odc. większe) 53. — 53.25 — 53.13. (odc. drobne) 51.88 — 52.25 — 52, 5% Poż. Konwersyjna 59.50.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% listy zast. Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego 65.50. 4½% listy zast. Tow. Kred. Ziemskiego w Warszawie 52.50 — 52.13 — 53, 4½% listy zast. Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego seria L. 50, seria K. 51—50.75 — 51, listy zast. Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie: 4½% 56 — 56.25, 5% — 60.25 — 60.50 — 60, 5% 1933 r. 57 — 58.38 (po zł. 1000) 58.13, 5% listy zast. Tow. Kred. m. Kalisza 1933 r. 47, 5% listy zast. Tow. Kred. m. Łodzi 1933 r. 52.50 — 52.25 — 52.75, 5% listy zast. Tow. Kred. m. Radomia 1933 r. 43.50, 5% listy zast. Tow. Kred. m. Siedlec 1933 r. 31, 6% Obligacje m. st. Warszawy VIII i IX poz. 55.75.

Akcje: Bank Polski 100 — 99 —99.50, Bank Handlowy w Warszawie 45, Warsz. Tow. Fabr. Cukru 28.25 — 28.75 — 28.30, Warsz. Tow. Kop. Węgla 20 — 20.50, Lilpop, Rau i Loewenstein 46, Starachowice 28.

Kursy nieurzędowe:

Pożyczki: 7% Śląska 50.75 — 51.25, 7% m. st. Warszawy (Magistrat) 50.13 —49.75 — 50.50, **3% Renta Ziemska:** odcinki po zł. 1000 56 — 53, odcinki po zł. 500 57.50 — 54, odcinki po zł. 100 — 71.

Akcje (kursy z końca tygodnia): **Cerata 24, Sole Potasowe 10, Kijewski i Scholtze 16, Radocha 28 — 29, Puls 74—75, Strem 2.50 — 3, Przemysł Chemiczny 34, Nitrat 138, Grodzisk 30, „Elektryczność" 52, P. T. E. 2.50, Elektr. Dąbrowska 36, Elektr. Krakowska 14, Elektrownia w Pruszkowie 62, „Siła i Światło" 48, Chodorów 72, Ciechanów 45, Gosławice 23, Ostrowite 49 —50, Wysoka 32, Wołyń 20, Cegielski 20, Pierwsza Fabr. Lokomotyw 56—57 (z kup.), Rohn i Zieliński 6.50, Rudzki 5.20, Unia 8.50, Zieleniewski 25—26, Tomaszowska Fabr. Jedw. 92— 94, Żyrardów 39.50, Kluczewska Fabr. Papieru 60, Steinhagen 65, Nobel 7.75, „Elibor" 23, Jabłkowscy 31, Lombard 93, Oikos 30.**

Łódź.

3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 63.75, II em. 64.75. 4% Prem. Poż. Dolarowa 36.50, 4% Poż. Konsolidacyjna (dcinki większe) 53.25 (odcinki drobne) 52.25.

Poznań.

5% Państw. Poż. Konwersyjna 60, 4½% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredytowego serii K. 51, 4½% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredytowego serii L. 51.50 — 51, 4% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredytowego 44.50 — 45, Bank Polski 101, Cegielski 20.

Lwów.

4½% L. Z. Tow. Kredyt. Ziemsk (55-letnie) 55.25.

Nowy Prezes Rady Giełdy Pieniężnej w Warszawie

W dniu 25 czerwca r. b. odbyło się posiedzenie Rady Giełdowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie, pierwsze po zgonie zasłużonego Prezesa Rady Giełdowej b. p. Pawła Heilperina.

Na Prezesa Rady Giełdowej jednomyślnie wybrany został p. **dr. Wacław Fajans Prezes Związku Banków w Polsce, Dyrektor Naczelny Powszechnego Banku Związkowego w Polsce.**

Na tym samym posiedzeniu uchwalono utworzyć fundusz stypendialny im. b. p. Pawła Heilperina w wysokości 25.000 zł. Imieniem Związku Banków, Prezes Dr. Wacław Fajans zakomunikował, że do funduszu utworzonego przez Giełdę Związek Banków przeznaczył ze swej strony sumą zł. 5.000, fundusz stypendialny przeto wyniesie ogółem 30.000 zł.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po zł. 25 wart. nom.

W dniu 1 lipca 1937 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Iwestycyjnego, oznaczone:

Nr.Nr.: **2041 2541 8502 8893 20655 22360 28285**

we wszystkich 10-ciu seriach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł 100 za bon 25-złotowy.

Wykaz numerów Bonów Funduszu Inwestycyjnego wylosowanych w miesiącu czerwcu 1937 roku

Nr.Nr.: **151 1626 2161 2834 7480 9201 9482 10790 14614 16139 20984 21961 22546 22836 23157 23160 23445 23607 24377 25702 25882 26705 31910 33355 34138 35563 37149 38794.**

4% Premiowa Pożyczka Dolarowa III serii

(Dolarówka.)

Losowanie z dnia 1 lipca 1937 r.

Wygrane:

Na dol. 12.000 — Nr. 416751.

Po dol. 3.000—Nr.Nr.: 651232 867760.

Po dol. 1.000—Nr.Nr.: 332450 338044 622236 642143 1103693 1337605 1492423.

Po dol. 500 — Nr.Nr.: 77946 124322 275289 583068 635577 810576 954057 1101227 1273231 1358346.

Po dol. 100 — Nr.Nr. 44742 73342 90105 125310 138282 141842 162407 170471 200117 207428 217758 255257 265776 310596 323130 326156 325714 325802 329034 377777 387493 392014 401659 429538 445150 447610 451695 467126 468414 470745 483501 485505 526095 533450 538769 583164 683372 697977 721369 725607 740456 769414 769697 803206 818826 859823 882745 890038 927725 949581 955427 987154 1012101 1031527 1036284 1046438 1073158 1075191 1115930 1143821 1181314 1201153 1209620 1215053 1229369 1230539 1262395 1311574 1319619 1340348 1347618 1410245 1441679 1445937 1483869.

Ogółem wylosowano 95 premii na 37.500 dol.

Wypłata natychmiastowa.

Zastrzeżone papiery

Urząd Długów Państwa

zawiadamia, że Sąd Okręgowy Wydział V w Warszawie wzbronił wszelkich wypłat i dokonywania jakichkolwiek tranzakcji następującymi obligacjami:

I. 5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.

1) postanowieniem z dnia 13.V 1937 r. Nr. V.Co. 388/37 obligacjami:

Nr. 4319353 wart. im. **500 zł.;**
Nr. 30869 wart. im. **100 zł.;**
Nr. 3279858 wart. im. **50 zł.;**
Nr.Nr.: 2916824—826 wart. im. po **10 zł.**

2) postanowieniem z dnia 8.X 1935 r. Nr. V.Co. 590/35 obligacjami:

Nr. 4108016 wart. im. **500 zł.;**
Nr. 4258849 wart. im. **100 zł.,**

oraz świadectwami ułamkowymi tej pożyczki:

Nr. 363732 wart. im. **3 zł.;**
Nr. 546714 wart im. **1 zł.**

3) postanowieniem z dnia 16. III.1937 r. Nr. V.Co. 173/36 obligacjami:

Nr. 4124046 wart. im. **1000 zł.;**
Nr. 4102901 wart. im. **500 zł.**

II. 4% Pożyczki Konsolidacyjnej:

postanowieniem z dnia 17.XII. 1936 r. Nr. V.Co. 1514/36, sprostowanym postanowieniem z dnia 12.IV.1937 r. obligacjami:

Nr. 8158 wart. im. **500 zł.;**
Nr.Nr.: 16407—411 wart. im. po **50 zł.**

Nadto wymieniony Sąd **uchylił** zakaz wypłat i dokonywania tranzakcji odnośnie następujących obligacji **5% Państwowej Pożyczki Konwersyjnej z 1924 r.:**

postanowieniem z dnia 16.III 1937 r. Nr. V.Co. 144/34 odnośnie obligacji:

Nr. 3381372 wart. im. **50 zł.;**
Nr.Nr.: 3603192—195 wart. im. po **10 zł.**

oraz **unieważnił** następujące obligacje wymienionej pożyczki:

postanowieniem z dnia 21—22 XII.1936 r. Nr. V.Z. 4188/29 obligacje:

Nr.Nr.: 4200100—102 wart. im. po **2000 zł.;**
Nr. 4209151 wart. im. **100 zł.;**
Nr.Nr.: 3564084—85 wart. im. po **10 zł.;**
Nr.Nr.: 1501969—982 wart. im. po **10 zł.**

i świadectwa ułamkowe tej pożyczki:

Nr. 330680 wart. im. **3 zł.;**
Nr. 530520 wart. im. **1 zł.**

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego

Urząd Śledczy **ostrzega** przed nabyciem, zamianą lub realizacją

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej I em.

Ser. 1017 Nr. 8—9 Ser. 7460 Nr. 34 Ser. 7894 Nr. 42 Ser. 20123 Nr. 46—47.

3% Prem. Poż. Inwestycyjnej II em.

Ser. 3954 Nr. 25 Ser. 7896 Nr. 12 Ser. 8060 Nr. 19 Ser. 8209 Nr. 40 Ser. 10168 Nr. 24—25.

4% Prem. Poż. Dolarowej

Nr. 867474.

5% Państw. Poż. Konwersyjnej

Na zł. 100 — 124443.

Po zł. 10 — Nr. 2879580—81.

Jednocześnie Urząd Śledczy **odwołuje** zastrzeżenie dotyczące

4% Prem. Poż. Dolarowej serii III

Nr. 183074.

6% Poż. Narodowej

Nr.Nr.: 2573305 — 316.

10% Pożyczki Kolejowej 1924 r.

Nr.Nr.: 238237 — 240.

(Urząd Śledczy Nr. 1141/37 z dn. 28.VI 1937 r.).

Zastrzeżenia Sądowe

Wydział V Cywilny Sądu Okręgowego w Warszawie **uchylił** zakaz dokonywania tranzakcyj

5% Państw. Poż. Konwers.

Na zł. 1.000 — Nr. 4133714.

oraz **wzbronił** wypłat i dokonywania tranzakcyj

8% L. Z. B-ku Gosp. Kraj.

Po zł. 100 — Nr.Nr.: 2347—52 2354 — 55.

7% L. Z. B-ku Gosp. Kraj.

Po zł. 100 — Nr. 1340—41.

Urząd Długów Państwa **unieważnił**

6% Pożyczkę Narodową

Na zł. 1.000 — Nr. 3334710.

Po zł. 500 — Nr.Nr.: 3211003 — 006 3227990.

Po zł. 100 — Nr.Nr.: 2148070 2148072 — 76 2209344 — 47 2228320 — 24 2635598 — 600 2655625 — 2655627 2655629 2668675 3043260 — 61.

Po zł. 50 — Nr.Nr.: 982606 1133664 1147827 — 28.

(Monit. Pol. Nr. 144, 145 i 146 z dn. 26, 28, 30 VI 1937 r.).

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. **ADMINISTRACJA:** ul. Ś-to Krzyska Nr. 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka., Spółka Komandytowa", tel. 506-34. Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr. 27111 **DZIAŁ OGŁOSZEŃ:** Warszawa, Mazowiecka 3 m. 16, tel. 2-16-82. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: rocznie zł. 20.—, półrocznie zł. 10.—, kwartalnie zł. 5.—, miesięcznie zł. 1,80. Zagranicą rocznie zł. 26.—. Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** strona zł. 800.— ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; 1/8 strony zł. 200.—; 1/16 strony zł. 150.—. Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce

Redaktor: Jerzy Słupecki. Zakł. Graf. „Spółdzielnia Pracy" Krak. Przedmieście 66, tel. 607-61 Wydawca: H. Polikier